

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1387/2558

พนักงานอัยการจังหวัดพังงา โจทก์ นางสาวสังเวียน คล่องทะเลผู้ร้อง นางทรงลักษณ์ พลันการจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 44/1, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 236, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 289, ป.อ. มาตรา 90, ป.วิ.อ. มาตรา 5

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้เสียหายตาม ป.วิ.อ. มาตรา 44/1 วรรคหนึ่ง หมายถึงบุคคลอื่นที่มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหายได้ ดังบัญญัติไว้ในมาตรา 4, 5 และ 6 โดยเฉพาะมาตรา 5 (2) ได้แก่ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน สามีหรือภริยา เฉพาะแต่ในความผิดอาญาซึ่งผู้เสียหายถูกทำร้ายถึงตายหรือบาดเจ็บจนไม่สามารถจัดการเองได้ เมื่อผู้เสียหายถึงแก่ความตายด้วยสาเหตุหนึ่งหรือหอบ มิใช่กรณีที่ผู้เสียหายถูกทำร้ายถึงตายหรือบาดเจ็บจนไม่สามารถจัดการเองได้ตาม มาตรา 5 (2) แม้ผู้ร้องจะเป็นบุตรของผู้ตาย ก็ไม่อาจเข้ามาจัดการแทนผู้เสียหายโดยการยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนตาม ป.วิ.อ. มาตรา 44/1 ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความโดยกชั้นในชั้นฎีกา ศาลฎีกาก็มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยเองและแก้ไขให้ถูกต้องได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 236, 288, 289 จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา นางสาวสังเวียน บุตรนายมาหมาดผู้เสียหายยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นค่ารักษาพยาบาลและค่าดูแลรักษาผู้เสียหายเป็นเงิน 500,000 บาท ค่าขาดรายได้เนื่องจากการทำงานของผู้เสียหายเป็นเงิน 200,000 บาท รวมเป็นเงิน 700,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยให้การในคดีส่วนแพ่งขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4) ประกอบมาตรา 80, 52 (1) และ 236 การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกตลอดชีวิตสถานเดียว คดีส่วนแพ่งให้จำเลยชำระเงิน 60,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 20 เมษายน 2552 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้องค่าขอส่วนแพ่งอื่นนอกจากนี้ให้ยก ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งให้เป็นพับ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทน 60,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 27 พฤศจิกายน 2550) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นรับฟังได้ว่า เมื่อปี 2546 นายมาหมาดผู้เสียหาย ประสบอุบัติเหตุไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ต้องนอนอยู่กับที่และให้อาหารทางสายยาง ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง ผู้เสียหายเกิดอาการอาเจียน เหนื่อยหอบ ญาติผู้เสียหายนำผู้เสียหายส่งโรงพยาบาลทับปุด แพทย์ตรวจพบว่าผู้เสียหายได้รับสารพิษประเภทยาฆ่าแมลงชนิดกลุ่มคาร์บอเมตเข้าสู่ร่างกาย คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลย ว่า จำเลยเป็นผู้ที่ใส่สารพิษเข้าไปในร่างกายผู้เสียหาย

หรือไม่ เห็นว่า พยานโจทก์เบิกความเป็นลำดับขั้นตอนตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและมีเหตุผล
เชื่อมโยงกัน โดยเฉพาะนางสด้าเบิกความว่าเห็นจำเลยเดินไปให้ผู้เสียหายนอนอยู่และก้มทำ
บางอย่างอยู่ที่บริเวณโบน้าผู้เสียหายจึงเรียกนางสาวนารีรัตน์ บุตรเข้าไปดู ซึ่งนางสาวนารีรัตน์
เบิกความต่อเนื่องจากเมื่อนางสด้ามารดาเรียกให้ไปดูผู้เสียหาย พยานรับฟังเข้าไปดูทันทีเห็นสายยาง
ซึ่งเป็นท่อให้อาหารที่อยู่ติดตัวผู้เสียหายมีลักษณะสีดำและมีสีดำอยู่บริเวณหมอน ผ้าขนหนู และ
ผ้าปิดแผลที่บาดผู้เสียหาย ทั้งนางเรวดีกับนางสังเวียนก็เบิกความว่าเมื่อพยานทั้งสองวิ่งเข้าไปดู
ผู้เสียหายเห็นมีสีดำติดอยู่บริเวณโบน้าและมีร่องรอยการเช็ดออกไปก่อนหน้านี้ นอกจากภริยา
บุตร และญาติของผู้เสียหายแล้ว โจทก์ยังมีนางสาวณอม เจ้าหน้าที่สถานีอนามัยโคโคไคร
เบิกความว่า เมื่อพยานไปบ้านผู้เสียหายพบจำเลยอยู่ด้วย พยานขอจำเลยดูของเหลวที่ผู้เสียหาย
อาเจียนออกมา จำเลยบอกว่าได้ตั้งสายยางซึ่งเป็นท่อให้อาหารออกไปก่อนแล้ว และเอาสายยาง
ดังกล่าวไปทิ้ง พฤติการณ์ที่ขณะเกิดเหตุจำเลยเป็นเจ้าหน้าที่สถานีอนามัยและไม่ได้เป็น
ผู้รับผิดชอบดูแลผู้เสียหาย แต่จำเลยเดินทางมายังบ้านผู้เสียหายก่อนเกิดเหตุหนึ่งครั้ง และใน
วันเกิดเหตุจำเลยเดินทางมายังบ้านผู้เสียหายอีกสองครั้ง โดยไม่ปรากฏว่าญาติของผู้เสียหายติดต่อ
ขอให้จำเลยมาดูผู้เสียหายแต่อย่างใด นับเป็นข้อพิรุธของจำเลย พยานหลักฐานที่โจทก์นำเสนอ
จึงเป็นพยานแวดล้อมที่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์ที่มีน้ำหนักให้รับฟังได้ว่าจำเลยเป็นผู้ให้สารอาหาร
ประกอบยาฆ่าแมลงดังกล่าวเข้าสู่ร่างกายผู้เสียหาย ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาลงโทษจำเลยมานั้น
ชอบแล้ว ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น อนึ่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 44/1
วรรคหนึ่งบัญญัติว่า "ในคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ถ้าผู้เสียหายมีสิทธิที่จะเรียกเอา
ค่าสินไหมทดแทนเพราะเหตุได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือได้รับความเสื่อมเสียต่อ
เสรีภาพในร่างกาย ชื่อเสียงหรือได้รับความเสียหายในทางทรัพย์สินอันเนื่องมาจากการ
กระทำความผิดของจำเลย ผู้เสียหายจะยื่นคำร้องต่อศาลที่พิจารณาคดีอาญาขอให้บังคับจำเลย
ชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ตนก็ได้" ซึ่งผู้เสียหายนั้น หมายรวมถึงบุคคลอื่นที่มีอำนาจจัดการแทน
ผู้เสียหายได้ดังบัญญัติไว้ในมาตรา 4, 5 และ 6 โดยเฉพาะมาตรา 5 (2) ได้แก่บุพการี ผู้สืบสันดาน
สามีหรือภริยา เฉพาะแต่ในความผิดอาญาซึ่งผู้เสียหายถูกทำร้ายถึงตายหรือบาดเจ็บจนไม่สามารถ
จัดการเองได้ คดีนี้ปรากฏตามมรณบัตรแนบท้ายคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทน
ของนางสังเวียน ผู้ร้อง ซึ่งเป็นบุตรนายมาหามาด ผู้เสียหาย ว่า ผู้เสียหายถึงแก่ความตายเมื่อวันที่
26 กันยายน 2550 ด้วยสาเหตุเหนือหอบ ดังนั้น จึงมีใช้กรณีที่ผู้เสียหายถูกทำร้ายถึงตายหรือ
บาดเจ็บจนไม่สามารถจะจัดการเองได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 5 (2)
แม้นางสังเวียนจะเป็นบุตรของผู้ตายก็ไม่อาจเข้ามาจัดการแทนผู้เสียหายโดยการยื่นคำร้องขอให้
บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 44/1 ที่
ศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับคำร้องของผู้ร้อง และศาลล่างทั้งสองพิพากษาในคดีส่วนแบ่งให้จำเลย
ชำระเงิน 60,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยแก่ผู้ร้องจึงไม่ต้องด้วยบทบัญญัติแห่งมาตรา 44/1 อัน
เป็นการไม่ชอบปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความใด
ยกขึ้นในชั้นฎีกา ศาลฎีกาก็มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยเองและแก้ไขให้ถูกต้องได้ตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยก
คำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนของนางสาวสังเวียนผู้ร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมใน
ชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกาให้เป็นพับ นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 8

องค์คณะ

สิริรัตน์ จันทรา · สมยศ เข้มทอง · ภาณุวัฒน์ ศุภะพันธุ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1387/2558>